

КНИЖКОВА ПОЛІСЦЯ

Повість, продиктована феноменальною пам'яттю

«Вогненні рядки» – нова книга одного з творчих довгожителів нашого краю Георгія СЕРБІНА, присвячена колишнім і сучасним журналістам Рівненщини, що недавно побачила світ у місцевому видавництві «Волинські обереги». До неї увійшли документальна повість, яка дає назву збірці, короткі есе про письменників, журналістів, представників інших професій, котрі в різні роки дарували Георгію Павловичу книги зі своїми дарчими написами. Серед них багато авторів, які нині складають гордість нашого міста, області та країни.

Працю відкриває його вірш «Пам'ятник газеті-воїну». Для того, щоб теперішній читач зрозумів, про що йде мова, автор подає таку інформацію: «У грізний час борні з гітлерівськими окупантами на Поліссі у 1943-1944 рр. виходила бойова підпільна обласна газета «Червоний прапор» (попередниця теперішньої газети «Вільне слово» авт.). Виходила українською, польською і білоруською мовами. У колишній «столиці» партизанського краю, як тоді називали село Дібрівськ Зарічненського району на Рівненщині, нині височить на честь героїчного «Червоного прапора» і його мужніх журналістів та друкарів єдиний в Україні пам'ятник газеті».

Далі Георгій Сербін повідомляє, що документальна повість «Вогненні рядки» була задумана ним давно, у 1978 році, коли він працював заступником головного редактора газети «Червоний прапор». Тоді він самотужки почав збирати і вивчати архівні матеріали, спогади журналістів та поліграфістів, які безпосередньо робили і випускали в глибокому тилу ворога підпільну газету. Але пізніше робота на довгі роки була зупинена.

Гнату Бескромному. А тут ще якраз наближався знаковий ювілей – 80-річчя створення газети і її спадкоємниці газети «Вільне слово», яким автор віддав найкращі роки свого життя. Тому він з подвійною енергією поринув у роботу. У книзі подається багато фактажу, глибокий аналіз пережитого автором і колегами, з якими його доля пов'язала на довгі часи. Є тут розповіді і про працівників газети «7 днів», де Георгію Сербіну довелося працювати кілька років.

Ідея створити книгу виникла неждано-негадано у 2018 році під час перегляду домашнього архіву, де натрапив на кілька тек з написом «Підпільна газета «Червоний прапор» – документи та записи. І роки: 1943-1944».

Не роздумуючи, Георгій Павлович повернувся до реалізації своєї обіцянки, яку колись дав редакторові підпільної газети

Треба визнати, письменник має феноменальну пам'ять, енциклопедичні знання, оскільки не обминув жодної віхи газетного шляху, ні одного працівника, які брали участь у народженні, становленні і діяльності відомого обласного часопису. У сторінці пам'яті вмістив імена творців видань по періодах, текст доповнив їхніми світлинами. Звісно, не всіх, адже багатьох, на жаль, уже немає на цьому світі. Знайшов тепле слово, щоб висловити свою вдячність, як зізнається, колегам «з небайдуючою душею і палким серцем».

Георгій Павлович щиро і пронизливо ділиться враженнями про своїх наставників, старших побратимів, товаришів «Червоного прапора», «Вільного слова» (називає прізвища, їх чимало, пригадує, коли познайомилися), розповідає, як вони його підтримували, передавали дух бойовості, принциповості, сміливого творчого пошуку.

Характерні ознаки журналістського ремесла Георгій Сербін з честю проніс через усе своє життя. Адже тільки здібний і вдячний працівник, а згодом керівник міг з такою пошаною розповідати про колективи газет, їх працівників, які його зростили, зміцнили духовно.

Згадуючи колег, він з гордістю зазначає, що вони навіть у час суцільної цензури шукали шляхів, як донести до читачів правду, пропагували високі грані моралі, куль-

тури, творили своєрідний літопис Поліського краю.

Отож історія двох газет (автор не відокремлює їх одну від одної, навпаки, подає як загальне ціле) – це відображення подій минулої і сучасної доби.

Зрештою, всі сторінки цього видання свідчать, що часова віддаленість першого і другого часописів просто умовна. Кожна подробиця чи бодай побічна згадка про ту чи іншу подію, явище, то потреба глибше зрозуміти, що відбувалося і відбувається з нами, суспільством у недалекому минулому й сьогодні.

Саме цей хронологічний принцип став основним під час укладання збірки і додає їй максимальної об'єктивності.

Треба віддати належне Георгію Сербіну, що у складні часи трансформації так званої комуністичної системи в теперішню, він на першому плані бачить людину з її проблемами, вчинками. Ось чому з такою повагою пише про журналістів, письменників, художників, композиторів, представників інших творчих професій, які понад усе були віддані ідеалам добра й справедливості, любили рідний край, його жителів.

Завдяки цій авторській цілеспрямованості, книга «Вогненні рядки» вийшла щирою і переконливою.

Микола КРИВИЙ, письменник, заслужений журналіст України